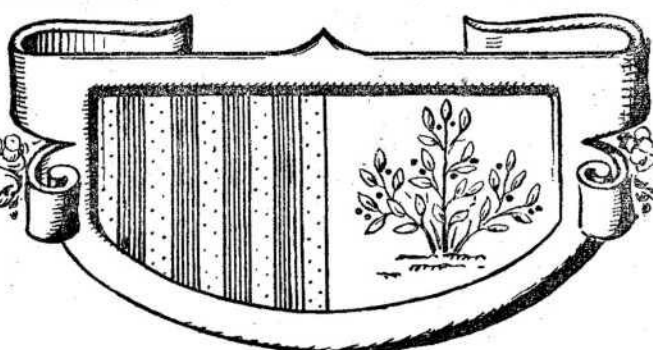

BADALONA

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

Banc Comercial de Tarragona

Agencia d'Arbós

Rambla Gener 1 i Carrer Major 64. Teléfon núm. 691

Sotscripció pública de 50.000 obligacions 6 per cent lliures d'impostos de la

COMPANYIA TRASATLÀNTICA

a títol irreductible al tipu de 97 per 100, o sien Pessetes 485 per obligació, amb cupó trimestral venciment primer de Març, primer de Juny, primer de Setembre i primer de Desembre, amortitzables en vint anys, per sortejos a la par. Admetem sotscripcions fins al 17 dels corrents lliure de comissió, a pagar:

50 pessetes en l'acte de la sotscripció

i les restants 433 el dia 1 de Juny proxím contra entrega de les carpetes provisionals

Casa central: Apodaca, 24 (edifici propi) Tarragona

Caixa Auxiliar: Borsí de Tarragona Rambla de San Joan, 27

Altres Agencies: Torredembarra i Morell

Per colocació de diners

Poden subscriures en totes les noves emissions i emprèstits, com també tota mena de operacions de Banca i Borsa, en la Casa Marcell Jané. Representant de les mes garantides Entitats Bancaries

Plateria, 11 Telèfono 679

Els Jocs Florals

El sentiment patriòtic que glateix a Catalunya hi ha dues èpoques a l'any en que s'aviva, i agafa la manifestació un caient tot popular.

Primavera és la una. Primavera inflamada de banderes enceses en or i grana; bofetejadores del vent, frisosos d'onejar-hi amb tota llibertat.

Primavera que té un Abril qui tusta a les portes de la Fe catalana, portant-li les festes patronals de Sant Jordi i Nostra Dona de Montserrat, com guardó de que damunt de Catalunya està estesa la mà de Déu que deslliga els pobles oprimits.

Primavera que té un Maig qui a nostra pàtria diu Amors: Maig trovador; ell l'enronda d'una Cort d'Amor i amb belles esparces, li parla íntimament a l'ànima; l'encisa historiant-li son passat, ses glòries, ses oprobis; i l'enamora amb l'esperança d'un deslliurador que l'emmaridí amb son esdevenir gloriós, lluny de madrastra, i en ple us de son pubillatge.

Primavera que té un Juny qui agullona l'amor a la Pàtria: a ciutat, mostrant-li pel Corpus, el tron buit de Marí l'Humá, guardat de profanacions pel mateix bon Déu que se n'ha fet el seu seient; i en els camps, hi encén les roselles que maculen de púrpura la rossor de les bladeries, com glevs de sang allí romasses d'aquells ardits segadors que ens llegaren amb el Corpus de sang l'exemple de sa virilitat, redreçant-se en front dels conculcadors de nostres llibertats.

I Maig, lligam entre Abril i Juny, concreta i resumeix en un sol dia, en la Festa del Gal Saber, tots els estímuls patriòtics despleats en el decurs del temps primaveral; i allí fa sobreixir l'esperitua lital catalana, que s'hi expandeix efussivament en lloances a la Pàtria, a la Fe i a l'Amor. Jorn d'exultances, aureolat de la visió de la pàtria arrencant-se la mortalla i renaixent vitalíssima. Jorn lluminic i festós, remembrador d'aquell instant benhaurat en que set patricis selectes, devotíssims amadors de tot lo catalá, furgant entre els records aurís de les passades centúries, hi llucaren la guspíra que havia d'abrandar l'ànima popular, abscondida sota la

dolcesa i galania del Certamen Poètic instituït per aquell nostre alt rei *amador de la gentilesa*, quan resplandia més que mai la cort barcelonina.

Als jorns aquells, en que aquests iniciats tenien tal endevinació intuitiva, el ferrer català romanla eixut i com mor sota les pejjades de gent forastera. Detentades llibertats i drets informadors de la seva vida, s'havien anat assecant una a una ses institucions, i, com un dels aspectes de la seva descatalanització, s'era estroncada la mateixa font dels Jocs Florals. Mancat d'aigües propies, el terreny catalá sols rebia plujes de les nuvolades de ponent sols vents forasters l'ensementaven; i de llavors estranyes.

Catalunya cada cop era menys catalana. Però la seva nacionalitat no havia mort, no: car es obra de Déu, i Déu no havia tornat a pastar nostra terra, ni havia trasmutat nostres característiques racials i socials, ni havia anorreat nostra llengua, ni canviat l'esperit que mou nostres activitats. El petit bleix de la pàtria, aluïda sota l'allau de forasterisme, copsat pels set escolllits, tingué prou força per obrir una clariana en la foscor de son cel; pel trau obert s'hi esmunyí un raig d'aquell sol justicier que, a desgrat dels esforços de la opressió, brilla reivindicador sobre les pàtries naturals encadenades: bri de llum filat per la Poesia, ferí la font glaçada dels jocs florals, la deixondí, i feu que sa correntia anés axamoramant l'eixutesa del terrer catalá. Any rera any, la deu desveïllada aná deixondint-se. Llegendes, tradicions, consuetuts patriarcales, amor de les llars, la gloria de les gestes nacionals, records d'oprobis, rous de misticisme... tot hi féu afluir son cabdal patriòtic. Les aigües, de bon començ, decorrien encrespades, irades, saccejant la resclosa barradora de son lliure curs. Es tornaren més tranquils i lliscaren més reposades, al columbrar l'ufania de les rives, enflorant-se el màgic alè de la llengua retrobada. Catalunya, que malmestia son gení fecundant camps no seus, havia trobat el lloc on abocar les seves aigües. La correntia aná aixamplant-se i treballant més pregonament son llit L'Amor a tot lo propi aná creixent. Ben assaorat, el camp patri fruitá catalanament. Catalunya entrà en frisança d'assabentar-se de ço que havia sigut, de ço que havia fet, i un cop saclada en son desig, l'ubriagà l'esplendorosa visió d'obirar-se continuadora de la propia història. De llavors endevant treballà freturosament per a arrambar tot obstacle esquarterador de la seva vida nacional, arribant a assolir l'actual desveïllament de totes les seves activitats, que li dóna plena consciència del dret a viure la seva vida.

Veus aquí perquè Catalunya llença banderes al vent a l'arribar Primavera, car ella amb la triple invocació a la Pàtria, a la Fé, i a l'Amor, li remembra aquell punt inicial de la seva renaixença, li dona plena sensació de la vitalitat de que és posseïdora i posa ales a les seves esperances, fent-li obrir el pròxim a collir el fruit de la seva deslliurança.

Altres dies té l'anyada portadors, també per Catalunya, d'una intensa vibració. Quan les fruites cauen madures, i els raïms gonflats fan allargà la mà goluda a pessigar-ne un gra, a Catalunya, se li aviva la fam patriòtica veient com encara no pot mossegar la fruita que els joies primaverals li feien preveure prompte en saó. La realitat li mostra encara verda, i en branca massa alta perquè la pugui abastar: que en aquesta època hi torreja un oprobí. Onze de Setembre, sens que a la vora seu se li pugui encara posar una monjoia indicadora del triomf en la defensa de la patria que els màrtirs setembrins iniciaren, i més enllà s'hi obria un 31 d'Octubre marcadors de l'esfondrament del casal de nostra reialesa a mans de la fellonia, i perduren encara les resultances de l'iniquitat.

I aquests dies, harmonitzant amb l'espelegar de les banderes que voleien crepitants com tralles rancunioses, s'alcen clams de condol, de neguit amb regustos de revolta, i no hi manquen veus anatemitzadores que, en sa ubrlaguera patriòtica, renequen de la mateixa pàtria perquè amb ma alçada no arrabassa son patrimoni de les mans de tutories.

Catalunya no se'n ofén de tals impaciències, ans bé en elles hi troba acusada una plèthora de sa vida. Per a endolcir l'amargor de desengany que de tals blasmes traspuia, és que ella serva la beatitud del primer diumenge de Maig, festa magna de les Lletres Catalanes: amb la seva força evocativa, obliga a gualtar enrera i a capir la grossa obra de reconstrucció ja feta, paleadora de l'immensa embransida de son voler que, triomfant de mil trifugues i destorbs llençats en son camí, triomfa i segueix sempre avant, portant-la, vulguis no vulguis com ineludible força vital, vers l'assoliment de la plenitud de son ésser nacional.

El flumicell dels Jocs Florals, que ha anat amarant patriòticament ton ferrer, i que ha sigut una de les avantguardes de ton renaixement, no el deixis estroncar mes, Catalunya!; que ell ens és record i escarment de la pregonesa de la caiguda, mostra del que pots quan vols i penyora d'avençament, car si un dia la malvestat et portava feblesa, ell, bramolant amb totes les veus de la raça i les centúries, eixiria de mare i estendria un mar de vergonya darrera teu que no et deixaria recular.

FONT D'HORTA

La vàlua veritable

En la filosofia antiga, deixant apart la fase teogònica dels pobles orientals i la metafísica, des de Thales fins a Sòcrates, notem després d'aquest últim filosof, quan predomina l'aspecte moral en totes les escoles que van apareixent, una tendència a cercar la felicitat.

El gran mestre havia estat molt prop de la veritat i havia donat la norma: «la felicitat consisteix en la virtut.» Però en aquells temps en els quals la naturalesa i el fi humans no eren prou definits, les ensenyances socràtiques no podien ésser enteses i seguides amb gaire rectitut i els seus deixebles esguardant la vida des de diferents punts d'obir tergiversaren les idees del mestre i produïren aquella sèrie d'escoles filosòfiques que cercant totes el mateix fi, la felicitat humana, partien de tan distints principis i tan diferents efectes produïen.

La tendència era bona. No pot negar-se que els esforços més ben empleats són els que es dirigeixen a donar a l'home la possible facilitat en aquesta baixa vida. Però, i els resultats? Per ara no en parlem perquè hauríem de fer llargues divagacions que no caben en aquest article. Diem solament que no podia esperar-se molt bons fruits del cinisme, que tan pobre concepte tenia de la vida; ni de l'escepticisme que tot ho negava; ni de l'epicuriisme sensual i grosser; ni del mateix estoicisme que si bé es basava en la virtut era una virtut inhumana quasi impossible.

Vingué després el Cristianisme i donà la fórmula moral exacta del viure, ensenyant, com Sòcrates, que la única felicitat possible d'aquesta vida es troba en la pràctica de la virtut. Però no en la virtut abstracta i teòrica, ni en la virtut aparent, hipocrita, sinó en la virtut pràctica, vivent, encunada en la conducta sincera de les persones.

Heus aquí com el cristianisme vingué a satisfer, en tant com és possible en aquest camí curt i espinós, la més pregonada tendència de la nostra naturalesa. No desitgem ésser tots felços? Segurament. Però, quants són els que comprenen justament la vida, practicant-la segons l'esperit de la filosofia cristiana? Sempre han sigut molt pocs i cada dia són més pocs.

I és que posem en primer lloc les coses que haurien d'ocupar el segon, el tercer o altres més endarrerits encara. L'epicuriisme més o menys disfressat, no es pot desterrar del món. Té a favor seu la facilitat de la seva pràctica i tota la cadena de passions que lliguen la nostra voluntat.

El sentit general d'avui no és pas posar la virtut en primer lloc. El primer lloc en quasi tots els actes de la nostra vida solem donar-lo a les pessetes. I per què? Perquè dintre de tots nosaltres hi ha un Epicuri en petit.

Les pessetes són l'instrument del plaer, de la vanitat, de l'orgull, de la supèrbia... tenint argent no cal que estigui massa temps la panxa buida i hom pot gojar de faisó que no desmereixi del concepte que exposava l'epicuri Metrodoro en un lletra a son germà: «Oh, quin goig—deia—quina glòria per a mi haver après d'Epicuri la manera de satisfer i alegrar el meu estómac! Perquè, la veritat, Oh Timócrates! el bé suprem de l'home es troba al ventre.»

No us és repulsiu aquest llenguatge? I pensar que tots li donem la raó amb els nostres actes...

S'està desenrotllant actualment una trista paradoxa. Es diu, es repeteix i es fa remarcar constantment pertot arreu que el primer factor en totes les qüestions de la vida és el factor *home*, i tot, dient això una corrent paorosa empeny l'Humanitat a la recerca del factor *metall*. La conseqüència serà esgarrifosa, però segura: el triomf del sensualisme i l'aniquilament de la virtut.

Després de l'experiència de tants segles de civilització és verament dolorós haver de

resignar-se a sofrir semblants aberracions, que migren la consciència i ataquen la dignitat.

Amables lectors, no us sembla que cadascú individualment podríem habitar el regne de la vàlua veritable? Com? Mireu: primer, introduint-lo dintre de nosaltres, fent que tots els nostres actes tinguin per fi la virtut i després buscant en les nostres amistats, així com en totes les persones que han de passar la vida a costat nostre, per sobre de tot, les seves bones condicions morals com a penyora de la nostra felicitat i de la seva.

ANICET VILLAR

SOLLER

De totes les poblacions visitades en la nostra estada a Mallorca, la que més ens escaigué i la que més ens deixà admirats fou en realitat la bonica població de Soller situada a 30 quilòmetres de la capital, i amb un contingent de 8627 habitants aplegats baix un estol de rialleres casetes esforçades totes elles en deixar corpresos a tots els viants i turistes que embadallits les contemplen.

El dia designat per visitar aquella població fou el 25 d'Abril prop passat; sortírem de Deià a primera hora del matí amb *ses galeres* com diuen els mallorquins i arribàrem a Soller ben sortit el sol. La nostra arribada fou saludada amb una alenada de olorosos perfums després d'un arbre conegut per l'olivera del paradís, i en efecte semblava que talment ens hi trobàvem dins d'aquel paradís terrenal que tan bé ens descriu la Sagrada Bíblia des d'aquell moment la nostra respiració se'ns feu més suau i encisadora i l'aire del matí acarolat pel sol se'ns presentà pur i ple d'ambient de primavera com volent-se associar al goig que nosaltres sentíem al trobar-nos de cop i volta dintre d'aquella xamasa vila.

Arribats que fórem i posats peu en terra ens es capàrem per varis indrets i els nostres ulls no trobaren prou espai per llançar ses mirades vers la diversitat de construccions antigues i modernes entre elles la Catedral i la Casa de la Vila, quasi a front l'una de l'altra a la plaça de la Constitució cantonada al carrer del Príncep. Cal citar també el Banc de Soller obra mestra digne d'ocupar un lloc a qualsevol població important del món.

A on les nostres mirades es distingueren amb marcat interès fou en els carrers de Mar i de la Lluïa, contemplant la restallera de cases enfilades banda i banda de carrer; allí l'excursionista queda bocabadat i no té prou ulls per admirar la varietat d'edificis particulars tots ells de pedra picada: allí no coneixen l'obra artificial i per això totes les construccions son d'eterna duració. El marbre, el mosaic i la rajola de València predominen en tota la illa, sobretot a Soller que tots els enrajolats són d'aquest material. En aquestes cases s'hi veu cada entrada que dona gust de mirar; els propietaris hi despleguen tot el seu gust, i posen tota cura en adonar-les; així com a Catalunya tenim interès en tenir una sala guarnida i encatificada disposta a rebre qualsevol persona amiga i que serveixi de lloc de visita o reunió, a Mallorca i especialment a Soller aquest lloc de reunió és l'entrada de la casa. Hi trobarem les portes mig tancades i endinçant la vista per la part que quedava oberta rebérem una impressió tan sorprenent que ens quedàrem corpresos al veure tanta magestuositat: les parets estucades i amb sòcol de pedra picada sostenen sostres embigats amb espessadat de bigues totes ben tallades i al natural. Posats simètricament i amb molt de gust s'hi veuen una varietat de mobles alternats amb plantes i flors abundants i les cadirees tornejades amb seients encordillats a l'estil de Mallorca, i no faltant-hi la clàssica llumenera sobre una taula de l'època, i el regi rellotge de calze ocupant tot un pany de paret. Al fons l'escala de marbre que dona accés a les habitacions; tot això enllumenat alèctricament i amb una netedat escalent tal que no sembla sinó que un es trobi en front d'una decoració escènica.

I en quan al tracte d'aquella gent, què pot dir-se? Tan jo com els meus companys d'excursió en quedàrem entusiasmats del tracte simpàtic dels sollerencs i d'aquella amabilitat i aquella correcció.

bastant desconeguda em nostre comarca per desgràcia; resistirem tan admirats escoltant les seves ingènues manifestacions que de no haver fet tard a l'Hotel i a l'estació encara estaríem a hores d'ara fruit les franques explicacions que ens feien dels quefers de la seva vida de veritable calma, sens preocupar-se ni poc ni molt de la febricitat del món que per ells passa desapercebuda. Volen viure bé i amb repòs.

Es preocupen tan sols de la netedat de la casa i dóna goig veure la lluitud que predomina en totes les coses especialment en les botigues de tot article, que més que botigues de vendre són sales d'exposició.

En tota la població no hi ha més que un tranvia elèctric que condueix al port; en ell pujarem per dirigir-nos-hi de dret. Punt magnífic i lloc d'estiu-jants. El trajecte dura mitja hora que es converteix tan sols en uns minuts, ja que al travessar els camps plantats de tarongers i llimoners en nombre tan crescut se'n desprèn d'ells un perfum i una fragància tan encisadora que fa que un s'hi embadaleixi de tal manera que sembla un somni tot el camí transcorregut.

La llimona i la taronja és el fruit que dóna vida a Soler exportant-la a Anglaterra i a França.

Molt ens dolgué de deixar Soler, a on quasi ens hi havíem ja encarinyat, sobretot visitant sa botigueta, on hi serveixen el clàssic cafè en cafeteres individuals i a preu tan mòdic i amb comoditat tanta que feia viciada l'estada en aquell cafè, el més important de la vila, i que no ens en hauríem volgut moure.

Per fi tinguérem que deixar els sollerencs tranquils en ses cases encantades i l'aire pur i perfumat que envolta la població, i ja posats dins els petits coixes del tren de via estreta anàrem donant voltes i més voltes a la vila, dolguent-nos d'abandonar potser per sempre aquella florida població que pot ben dir-se d'ella que ressembla un estuix que guarda les més delicades olors.

JOAN AMIGUET ROSSELL

FUTESES

La sal mallorquina.

Encara guardo el regust
De l'última passejada
Feta a l'illa de la calma,
La terra de l'enasimada.
Quines ensiamades, noi,
Que en són de dolces i bones.
Amb xocolata desfeta
Fan les delícies d'un home.
Tot es dolçor a la lla
Es tot dolç en mode tal
Que perquè res no desdiga
Fins el pa n'és dolç de sal.
El fan dolç en tant d'excés
Que no n'hi posen pas gens
I no per xò s'estalvia
Car n'hi ha molta d'escampada
Per'quelles terres divines.
Idò? La tenen guardada
Per elles, les mallorquines.

MARINGO

FUTBOL

7 Maig 1922 ARGOS 1; ARBÓS 1.

Un dia esplèndid, primaveral amb ribets d'estiu. El camp ofereix un bon aspecte. El partit resulta interessant. La tàctica dels jugadors barcelonins es excel·lent: porten un joc de combinació molt vistós. Hem d'agrair a la junta un partit d'aquesta mena. El joc de jugadors barcelonins ha agradat a tothom; molt correctes i amb ganes de fer esport. Partits com aquest són els que augmenten l'afició al noble esport.

A un quart de cinc s'alinen baix les ordres de J. Cruaïes, per l'Argos: Forcadas, Prat, Franch, Carroggio, Ruiz, Ginés, Romagosa, Fontanella, Villavecchia, Vallhonrat, Chopitea; i per l'Arbós: Solé, Mestres, Suriol 2.º, Mas 2.º, Gomà, Romagosa,

Torras, Mas 1.º, Suriol 1.º, Llorens, Badell. Surten els barcelonins i els nostres fan una bonica arrancada que queda desbaratada pels defenses forasters. Passa desseguida la pilota al domini constant de l'Argos, i quan feia mitja hora que es jugava, en Fontanella schota bastant distant de la nostra porta; en Solé para la pilota amb les mans, però li rellisca i no pot evitar el goal. A la segona part el domini fou més repartit, doncs els nostres van aconseguir fer anar moltes vegades la pilota al camp contrari. De resultes d'un corner contra l'Argos que va tirar en Torras, en Suriol 1.º, introdueix la pilota amb el cap, aconseguint així l'empat.

L'Argos té un gran joc de conjunt. L'Arbós té la part defensiva millor que la d'atac. Tots treballaren amb bona voluntat. Esperem tornar a veure l'Argos ben aviat.

Kik

La Casa Marcell Jané

te un bon estoc de

OBLIGACIONS COMPANYIA TRASATLANTICA

al 6 per 100 ancarregades per als seus clients
al tipu del 97 per 100 lliure de impostos.

Se admeten demandes sense comissió

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

Sessió del dia 9 de Maig.

Assisteixen els Regidors senyors Amigué, Rovira, Roig, Soler, Batet Feliu i Albornà, presidint l'Alcalde senyor Cruaïes.

Es dona compte d'haver-se rebut aprovat pel Governador Civil de la provincia el pressupost ordinari del corrent any.

El senyor Alcalde dona compte dels telegrams cursats a varis Ministres i al Diputat a Corts demanant influeixin per la prompta terminació dels tractats comercials amb França i Suïssa.

Seguidament es procedeix al sorteig per a la designació del nous Vocals Associats de la Junta municipal que haurán d'actuar en el actual any, resultant elegits els senyors següents.

Secció 1.ª—Julià Borrell Poch, Joan Vives Jané i Ramon Mayner Vidal.

Secció 2.ª—Josep Guasch Jané, Josep Fàbregas Suau i Joan Jané Farré.

Secció 3.ª—Joan Ribas Mestres, Joan Boronat Llenas i Ceferi Sans Pons.

El senyor Albornà parla de la averia del aigua que's produí darrerament al carrer del Mitjdia i tardà alguns dies a ésser reparada, demanant que's procuri atendre amb la major rapidesa possible a dita classe de reparacions.

El senyor Roig denuncia que la Font del carrer del Centre torna a funcionar malament i demana que's procedeixi a son arreglo.

Es parla també del mal estat en que's troba el carrer del Aigua i de alguns treballs a fer en els arbres de la Plaça de la Exposició de 1920 (avans del Hospital) i s'alexca la sessió.

Se han trasmes a Madrid per l'Alcaldia els següents telegrams, demanant la prompta terminació dels tractats comercials amb Suïssa i França:

«Presidente del Consejo de Ministros, Ministros de Hacienda, Fomento y Estado.—Madrid.—Ante situación angustiosa que crea interrupción relaciones comerciales Francia Suiza amenazando ruina nuestras comarcas por imposibilidad dar salida grandes estoks vinos en propiedad rogamos encarecidamente Vuecencia influya cerca Gobierno para inmediata terminación tratados Francia y Suiza única manera aliviar nuestra situación y evitar inminente ruina pais vitivinicultor.—Saludale atentamente.—Cruaïes.—Alcalde Arbós.»

«Luis Figueroa Maria.—Palacio Congreso.—Madrid.—Ruegole eficazmente recabe Gobierno rápida terminación tratados comerciales Francia y Suiza y apoye gestiones comisión vitivinicultores que se encuentra en esa.—Cruaïes.—Alcalde Arbós.»

Resposta al primer telegrama.

«Ministro Estado.—Convenio Comercial con Suiza será fiamado semana próxima y negociación con Francia está activandose con todo interés y especial atención.»

RELIGIOSA

Diumenge IV després de Pasqua.—Avui, acabat l'Ofici Catecisme de Perseverancia; a la tarda a dos quarts de 4, doctrina i a les 5 Rosari i Mes de Maria.—Dilluns: festa de Sant Isidre Llaureador; a les nou Ofici a honor del Sant. Divendres exercicis del dia 19 dedicat al Patriarca Sant Josep en la Missa de dos quarts de 8.

Misses; Demà a les 6 per Anna Lidia Sommer; dimecres a dos quarts de 8 per Antonia Rossell; divendres a les 6 per Francesc Gener; dissabte per Salvador Ribé (a. c. s.)

Matrimoni: Dia 11 Joan Freixas Llorens amb Antonia Raventós Mitjans.

JUDICIAL

Matrimonis, naixements i obits inscrits en el registre civil d'aquesta vila durant el passat mes d'Abril.

Matrimonis: Dia 15 Josep Tuset Tort, amb Josepa Martí; Dia 24 Sebastià Pros Català amb Dolors Olivé Cucurull, Dia 28: Jaume Pujol Farré amb Joana Vidal Nostencs.

Defuncions: Cap.

Naixements: Dia 9, Laura Maria Josepa, Rovirosa Bundo, filla de Josep i Ceresa. Dia 26, Maria Dolors Rosa Josepa, Vidal Solé, filla de Blai i Maria.

VARIA

En Santiago Urgell d'aquesta Vila acaba d'instalar, a Barcelona, carre Barará numero 35, un establiment de vins de taula, on expendirà els de la seva propietat Arbós-Castellet. Lliure de tota manipulació i solament cuidadosament filtrat es garantia per a la salut pública. No dubtem que nostre amic tindrà cura per l'esdevenidor del nou establiment.

ROBES DE TEMPORADA. Per compres no marxeu a les altres viles. Les vistoses novetats i bons preus els trobareu a LES AMERIQUES.

Amb un dia esplèndid, i aprofitant una festa oficial, els senyors Mestres acompanyaren a llurs deixebles a una forada als pintorescos llocs de Les Masses i S. Domingo. Tornaren amb el tren del vespre i després d'entonar quelques cançons enfront l'Esglesia es dispersaren duen en son rostre pintats el sol i l'alegria de la jornada.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770

Representant a l'Arbós : Ramón Escarrá : Major, 34

ROSA FONT
PUNTES AL COIXI

ARBOS

Blondas y encajes al bolillo

Mantelerias Bordados

E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós

Condal, 7 Barcelona

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA MOSTUVA (nom registrat)
CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

ANTON FELIU

Contratista d'obres

Planos i Pressupostos gratis

Cases Noves, 4

ARBÓS

Tripas para embutidos

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.

calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones puros y garantizados de Vera y Die de Orihuela.

Depositarario General

Juan Mas Vidal

Arbós del Panadés

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.º BARCELONA

"Hotel Moderno"

Propietaris: Jover i Solé Germans

TOT CONFORT — PREUS REDUITS

SITUAT EN EL PUNT MES CENTRIC DE

BARCELONA

Carrer del Hospital, 5, 7, 9 i 11 - Teléfon 2239

Vidua i fills de Salvador Ribé

Taller mecànic de

Ebanisteria i Fusteria

Palma, 14 i 15. — ARBÓS

Carles Mas Tarafa

Administració compra-venta de

Finques rustiques i urbanes

Prestecs hipotecaris

Facilitats per a l'adquisició de finques en les principals capitals i poblacions importants

CASES PER VENDRE EN BON INDRET DE LA VILA I DE TOTS PREUS

Terrenys propis per a edificar

Major, 56

Arbós del Penadés

Pneumosol Castellvi

Balsàmic-reconstituent

BRONQUITIS - CATARROS - TUBERCULOSIS - DESGANA
DEBELITAT GENERAL

De venda en totes les bones Farmacies i en la del autor:

Farmacia Castellvi, VENDRELL

Casa per llogar

a Banyeres a 20 m. del ferrocarril, composta de planta baixa, jardí i pis convenientment instalat. Raó: En aquesta administració.

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Disponible

FUTBOL

AVUI

Interessant partit entre:

ELS PRIMERS EQUIPS

ATLÈTIC de Vilanova i ARBÓS

A les quatre de la tarda

PREUS: Socis i llurs famílies, entrada lliure; No socis 0'50 ptes. — Seient, 0'25 ptes.